

متن پرسش

با عرض سلام: یکی از مواردی که باید رعایت شود، این است که هرچیزی که مطابق با میل و هوس ماست را انتخاب نکنیم و هرچه از سادگی بیشتری برخوردار باشد بهتر است، حالا این مساله چگونه با اینکه ۱. مثلاً برای پوشش مومن باید بی سلیقه هم نباشد، یا در پخت و انتخاب غذا و خوردنیها و میوه ها و... برای خانواده یا خود که شاید این سلیقه کاملاً برطبق هوس ما انجام شود تا اینکه بگوییم این غذا خوشمزه است و قابل تحمل مزاج برای خوردن یا حتی بهتر جور می‌شود؟ ۲. و اینکه علم تجربی برتنوع و تعدد مواد و منابع تغذیه تاکید دارد حتی در کنترل و درمان بیماریها ولی تاکید دین بر سادگی و کم خوراکی است، چگونه این دو مساله با هم جمع می‌شود و اگر آموزش این مساله برعهده ما باشد تکلیف چیست؟ ۳. زنان ذاتاً توانایی بیشتری برای درک ظرافتها و زیباییها دارند، و خصوصاً اگر اهل هنر هم باشند این مساله خیلی نمود بیشتری دارد، آیا باید برخلاف این میل خود در انتخابها (لباس، وسایل، و...) یا انجام کار هنری عمل کنند؟ و اگر نه، چگونه با سادگی و زهد جمع می‌شود؟ ۴. گاهی درعین وجود وسایل ساده تر، شرایط استفاده از تکنولوژی پیچیده تر را ایجاب می‌کند، در این هنگام باید چه تصمیمی اتخاذ کنیم؟ ۵. گاهی بعضی افراد چه در سخن و چه در عمل با داشتن برخی شیئنتها که شاید دست خودشان هم نیست و این قصد را نداشته باشند موجب آزار دیگران می‌شوند، نحوه ارتباط ما با آنها چگونه باشد؟ ۶. صله ارحام بسیار سنت پسندیده ایی هست ولی هرگز از کمیت و کیفیت آن صحبت نمی‌شود، و نمونه عملی برای آن در ذهن خود نداریم، آیا منبع پیشنهادی و کاربردی برای مطالعه هست؟ ۷. میل به زیبایی و آرایش در زنان مجرد و عقیفه را چگونه باید جهت داد؟ ۸. شما فرمودید مانتو هم می‌تواند حجاب باشد، یعنی اگر کسی چادری باشد می‌تواند در جمع اقوام مانتو مناسب که شاید شرایط اقتضا کند، بپوشد؟ یا نه درست نیست. ۹. متأسفانه جوانان عصر ما به برخی از سرگرمیها عادت کرده اند، و کنار گذاشتن آن برای آنها سخت است، چگونه و با چه برنامه هایی باید آنرا کنار گذاشت؟ یا اصلاً نیاز هست که به طور کامل کنار گذاشته شود؟ مثلاً جایگزین فیلم های با ژانر دلخواه و... چه چیزی خواهد بود؟ آیا مطالعه به تنهایی می‌تواند جایگزین همه شود؟!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اولاً: خوشمزگی غذا را در به ظهور آوردن استعدادهای آن غذا باید دانست و نه به تجملی کردن آن. ثانیاً: در روایت داریم خرما، غذای کامل است از آن جهت که همه آنچه بدن نیاز

دارد در آن هست بدون تنوع غذایی و در روایت داریم که رسول خدا «صلوات الله عليه وآله» از خداوند تقاضا می‌کنند: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي الْخُبْزِ وَ لَا تُفَرِّقْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُ» خداوندا! برکت را برای ما در نان قرار بده و بین ما و آن جدایی مینداز. و این حکایت از آن دارد که اگر حقیقتاً ما گندم را خوب بیورانیم و خوب آرد کنیم و خوب پخت نماییم، به برکت لازم به عنوان یک غذای مکفی و مفید می‌رسیم. ثالثاً: سادگی در عین اعمال سلیقه، هنر است. ملاحظه نکرده‌اید که در شهر یزد بعضی از بناها در عین آن‌که فقط با آجر ساخته شده است، چه اندازه آرامش‌بخش و زیباست؟ رابعاً: آری! باید اسیر تکنولوژی نبود و در عین حال از تکنولوژی در آن حدّ که ما از آن استفاده کنیم به جای آن‌که آن بر ما سیطره بیابد؛ بهره‌مند شویم. خامساً: باید به هر حال ارتباطمان با انسان‌ها بخصوص ارحام قطع نشود. کتاب «فرزندم؛ این‌چنین باید بود» افق‌های خوبی را نشان می‌دهد. سادساً: آری! زیبایی با عفاف و حیا هنر است. سابعاً: به هر حال مانتو، در صورتی که رعایت عفاف و حجاب بشود مشکلی ندارد. مهم آن است که ما جوانان‌مان را به اموری بس ارزشمند و بزرگ متوجه کنیم تا گرفتار امور روزمزه نشوند. موفق باشید